

Jeg skal ikke følge det ærede Medlem tilbage til svundne Tiders Stridigheder. Det foreligger ikke her. Jeg hører til dem, der sige: Lad os lægge Haand paa Ploven og se fremad. Det ærede Medlem har mest Lyst til at opholde sig ved Fortidens Strid og Splid. Jeg ønsker det ikke, fordi det er unyttigt og overflødigt.

Borghjerg: Hvis det ærede Medlem (Berntsen) tvivler om Udfaldet af en Opløsning af det andet Ting, kan det kun komme af, at han tvivler om Kærligheden til den lige og almindelige Valgret hos de Samfundsklasser, der have sat det store Flertal ind i denne Sal, og som bære Regeringen oppe, thi hvis de Samfundsklasser, der staa bag Flertallet her og Regeringen, virkelig holde paa den lige og almindelige Valgret fuldt ud uden Garantier og Kauteler, uden privilegeret Valgret, er det givet, at de ville blive Flertal ogsaa i det andet Ting. Hvis det ærede Medlem gaar ud fra noget andet, gaar han ud fra, at de Gaardmænd, som Indenrigsministeren takkede mest, netop ikke ere Tilhængere af den lige og almindelige Valgret.

Men det er ikke en Gang sikkert, at der behøves en Kamp og en Opløsning. Jeg har ved første og anden Behandling vist, at Forsøget paa at føre Sagen tilbage til Regeringens og Folketingets oprindelige Standpunkt maaske kunde lykkes, at der endnu var en Mulighed for endog uden Opløsning af det andet Ting at føre Sagen igennem, thi Stemmerne stode saaledes, og Motiveringen for Afstemningen var saaledes, at der selv uden Kamp var Mulighed derfor. Men de Herrer voxe ikke at gøre dette Forsøg med den Mulighed, der har aabnet sig, thi de ere bange for — det er Sandheden — at faa et Valgretsforslag gennemført, der er mere demokratisk end det foreliggende. De ville slippe med saa billigt Køb som muligt, de ville ikke gaa ud til Gaardmændene med en mere demokratisk Valgretsreform end den foreliggende. Denne er netop lige, hvad Gaardmændene kunne tage imod, den er lige, hvad de kunne være tjente med, thi man giver Husmændene og Landarbejderne tilsyneladende lige Ret, men man bevarer for sig selv den reelle Magt.

Berntsen: Det ærede Medlem har ingen som helst Ret til at paastaa, at jeg ikke har Tillid til den almindelige Valgrets Tilslutning ude i Befolkningen, naar jeg tvivler om, at en Opløsning af Landstinget vil føre til det Resultat, det ærede Med-

lem mener. Jeg gør opmærksom paa, at Landstinget ikke er bygget paa den almindelige Valgret, jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa, at saaledes som Valgloven nu en Gang er til Landstinget, maa vi regne med de Faktorer og de Tal, vi staa overfor. Den Dag kunde komme, naar Landstinget stod som en virkelig Hindring for Frisind og Fremskridt, at der maatte forsøges en Kamp med Landstinget, men der er aldeles ingen Grund til det her, naar den lige og almindelige Valgret kan gøre et saa mægtigt Fremstød som her, hvor man indfører den lige almindelige Valgret i alle By- og Sognekommuner, og hvor den almindelige Valgret sikrer sig Flertallet i Amtsraadene. Hvorfor i al Verden saa føre Krig med Landstinget og føre os ud i en Forfatningskamp, hvis Følger ingen kan overse? Jeg ønsker at gaa den fredelige Forhandlings Vej — det har jeg altid gjort —, og naar den kan føre til saa udmærkede Resultater som dette, hvorfor saa i al Verden gaa til Kamp mod Landstinget? Det var noget, det ærede Medlem kunde lide, det var en Situation, som han og hans Venner vilde boltre sig i, men jeg kan ikke tage saa meget Hensyn til det ærede Medlem, at jeg derfor kan følge ham paa denne Vej.

Borghjerg: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: For en meget kort Bemærkning har det ærede Medlem Ordet, men vi maa saa slutte med de korte Bemærkninger foreløbig.

Borghjerg: Hvis de Partier her i Salen, som paastaa, at de ere Tilhængere af den lige og almindelige Valgret, fuldt ud have deres Vælgere bag sig, altsaa selvfølgelig ikke blot Socialdemokraterne og de radikale, men ogsaa Reformpartiet og de moderate — og der er jo her 100 Medlemmer, der paastaa at være Tilhængere af den lige og almindelige Valgret, mod kun 14, nemlig Højremændene, der ikke ere det —, saa er det givet, at de ville faa saa mange Landstingsmænd, at disse sammen med de 12 kongevalgte ville have Flertallet. Derom vil der ikke være Tvivl. Opkaster man Tvivl derom, opkaster man samtidig Tvivl om, hvorvidt Vælgerne staa bag deres Repræsentanter. Der er ikke her Tale om en mangeaarig Forfatningskamp. Det jeg anbefaler, er simpelt hen at prøve, om man ikke kunde faa Landstinget ved de gode Midler til at gennemføre de Herrers